

מליאה מס' 330 - 5.2.23

פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 330
מיום ראשון, י"ד שבט התשפ"ג, 5/2/2023

חברי מועצה:

מ	שם	תפקיד	נוכחות
1	דימי אפרצב	ראש המועצה	V
2	אנה גרוסמן	סגנית, חברת מועצה	V
3	לילך ליבוביץ	חברת מועצה	V
4	שרון רואס	סגנית, מ"מ ראש המועצה וחברת מועצה	V
5	שני חן	חברת מועצה	V
6	טניה בגון	חברת מועצה	V
7	שימי נמימי	חבר מועצה	
8	אלי מרדכי	חבר מועצה	V
9	יוני גרוסמן	חבר מועצה	

מזומנים:

1. לילך גבע [מנכ"לית המועצה]
2. איל נון [יועמ"ש]
3. מאור אוחנה [גזבר]
4. אילנה ראדה

על סדר היום:

- 1 [1] אישור פרוטוקול קודם. ....
- 2 [2] תב"רים. ....
- 4 [3] דיון ואישור מדיניות שילוט. ....
- 6 [4] אישור הקצאת מד"א. ....
- 7 [5] הארכת הקצאה בית כנסת ע"ש תאיר ראדה ז"ל. ....

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

פרוטוקול

דימי אפרצב: ערב טוב לכולם, אני פותח את ישיבת מליאה מס' 330. בגלל לוחות זמנים קצרים אני אוותר על עדכוני ראש המועצה, אני אעשה את זה במסגרת אחרת או בישיבה הבאה.

[1] אישור פרוטוקול קודם.

דימי אפרצב: אישור פרוטוקול קודם, לא הוגשו תיקונים. הפרוטוקול מאושר.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את פרוטוקול הישיבה הקודמת פה אחד.

* ברכות לכבוד ט"ו בשבט.

[2] תב"רים.

דימי אפרצב: בבקשה מאור.

מאור אוחנה: יש לנו תב"רים קצת יותר מהרגיל, אני אעבור עליהם בקצרה ואם יש שאלות תשאלו בסוף ונענה בסוף. קידום מוכנות לחירום, חלק מהחלטת הממשלה 915 אלש"ח. חידוש מבנים בבית ספר דרכי נעם, 434 אלש"ח. שיפוץ חדרי מורים בבית ספר דרכי נעם, 100 אלש"ח. הצטיידות למעבדות מייקרים, זה חלק מהחלטת הממשלה עבור בי"ס גמלא.

לילך גבע: אני אסביר רגע מה זה מעבדת מייקרים. במסגרת החלטת ממשלה ההשקעה בחינוך מתבטאת בזה שמקימים בבית ספר גמלא בשנה הזו ובעזרת השם בשנה הבאה בבית ספר נוסף, דרכי נעם, מעבדת מייקרים זו מעבדה שיש בה מדפסות תלת ממד וכל מיני ציוד, הרעיון הוא לפתח חשיבה יצירתית ויזמות, זה מקסים. קיבלנו 250 אלש"ח, יהיה יועץ מתכנן שיבנה את הדבר הזה ובשמחה.

דימי אפרצב: אני אסביר את זה טיפה בהרחבה כדי לתת לזה קונטקסט. בהחלטת הממשלה בתחום שקשור לפיתוח חינוך, רצינו לשים דגש על בתי ספר יסודיים. יש לנו שם את הנושא של בניית אולפנה וכל הבניות של מוסדות אחרים, אבל לשים דגש על מוסדות חינוך יסודי כי מטבע הדברים זה בדיוק שכבת הגיל שמבססת את המשך העיר. מצד אחד מדובר גם על התושבים העתידיים לבוא וגם כאלה שנמצאים כאן. יש לזה משמעות מאוד גדולה, זה מתוקצב בהחלטת הממשלה בסכומי כסף גבוהים, ואם תשימו לב לסדר גודל של התקציבים שאנחנו מדברים עליהם, אנחנו מדברים על 117 מלש"ח. זה חסר תקדים, זאת לדעתי הישיבה הראשונה מאז הקמת קצרין שאנחנו מאשרים תב"רים לפיתוחה של העיר בהרבה מאוד תחומים בסדר גודל

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

של 60 מלש"ח. כל פרויקט כזה מרגע האישור הפרוטוקול מועבר לגורמים ואז אנחנו מתחילים מידית לצאת לנוהל בניה וכולי.

לילך גבע: במייקרים השלב הראשון זה הצטיידות, אחרי זה יש לנו בקול קורא שהגשנו גם תקציבי הפעלה של אנשי מקצוע שילוו את הדבר הזה.

מאור אוחנה: בינוי של ביי"ס אולפנה 17.367 מלש"ח, מיד אחרי שנאשר את זה אנחנו בתקווה בשבוע הקרוב נוכל לצאת למכרז לבינוי. בניה וחידוש מבנים במרכז פסגה, 50 אלש"ח. שיפוץ מבנה פרויקט אודם, בית ספר אודם היום שנמצא ליד מקבץ הדיור, אנחנו משפצים את בית ספר גמלא, הצד השני של מרכז הצעירים שישמש לבית ספר-

דימי אפרצב: זה סופר מרגש מכיוון שסוף סוף כל בית ספר גמלא הישן הולך לקבל מתיחת פנים וגם תוכן שאנחנו מחזירים אותו בחזרה לפעילות חינוכית ברמה מאוד גבוהה.

מאור אוחנה: עבודות במוזיאון פארק קצרין, תקציב נוסף ממשד התרבות והספורט, 2.250 מלש"ח, הגדלה של תב"ר קיים. תכנון והקמת מבנה טכנולוגיות מתקדמות, חלק מאחריות הממשלה ותכנית ההמראה שלנו, 13.801 מלש"ח לטובת הקמת-

דימי אפרצב: אתם זוכרים, אנחנו דנו בזה מספר פעמים. מדובר על מבנה של 2,000 מ', קצת יותר. הוא הולך לשמש הקמה של פעילות הייטקיסטית בתחום ביו וגם דברים נוספים, זה במסגרת פרויקט קידום הייטק בקצרין. כאן מדובר על תכנית פיזית, אני חייב להגיד שכתוצאה מקול קורא לאנשי ההייטק בקצרין, יש כרגע הרשמה של 41 אנשים שמתעסקים בתחום ההייטק, תושבי קצרין. אנחנו הולכים לחבר אותם לקהילת ההייטק הגדולה של רמת הגולן באופן כללי, כי בתחום הזה לא נכון לעשות הפרדות. זאת תשתית אנושית שהיא תהיה טריגר מאוד משמעותי למשיכת ההייטק לכאן לקצרין. לצד תשתית פיזית, תשתית אנושית וכל מה שנעשה בהמשך בחיבור של מוסדות החינוך שלנו לפעילות ההייטק הולכת ומתפתחת שיוצרת [...] מאוד מאוד משמעותי למשיכת ההייטק לרמת הגולן בכלל.

מאור אוחנה: הערת אגב בנושא הזה, 12 אלש"ח ממשד הפנים במסגרת החלטת ממשלה והיתרה במימון החברה לפיתוח קצרין. תכנון, פיתוח ושיקום מרכז איתן, זה מגיע מכמה משרדים שונים. זה השיפוץ, אם בעבר הכרתם את מהר בשלבים א', ב', ג'. זה שלב ד'.

דימי אפרצב: זה החלק האחרון, בין כל האזור הזה של השניצליה אנד קומפני לכיוון כיכר התרבות, זה כולל את כיכר התרבות. זה אמור לתת מתיחת פנים יוצאת מן הכלל. אני מאוד מקווה שבעלי העסקים במקום שם ירימו כפפה, ינצלו את ההזדמנות שבפיתוח התשתיות שיהיה כאן, 11 מלש"ח זה סיפור ארוך מאוד של המון עבודה, של גיוס תקציבים, שכנוע ושינויי תכניות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

מאור אוחנה: יש פה שני שינויים שאנחנו מבקשים לעשות בתב"רים שכבר אישרנו בפעמים קודמות. בישיבה הקודמת אישרנו תב"ר 403, תב"עות במידות התכנון. אין פה כמעט שינוי בסכום, השינוי הוא בהחלפת המימון מקרן לעבודות פיתוח לקרן להיטלי השבחה. מותר לעשות שימוש בקרן היטלי השבחה לטובת מידות התכנון, אותו דבר גם בהקמת מסלול מוטו-קרוס. בגלל שמדובר בעבודות תשתית ניתן להחליף את זה מקרן לעבודות פיתוח לקרן היטלי השבחה. אלה שני תב"רים שאין בהם שינוי כספי, רק שינוי מקורות המימון. עבודות פיתוח ליזמים באזור התעשייה, יש לנו פה תקציב נוסף בסדר גודל של 68 אל"ש"ח שמגיע ממשרד הכלכלה והתעשייה, ותכנון ובניה של מבנה קהילתי ותיקי קצרין. אישרנו את זה כמה פעמים, סוף סוף גייסנו את כל המימון לטובת הפרויקט הזה ונוכל לצאת לדרך איתו. המימון שלו מגיע מביטוח לאומי, משרד הפנים, מפעל הפיס ומשרד בינוי ושיכון.

דימי אפרצב: זה עוד פרויקט שהוא פרי טיפול של קרוב ל-6-7 שנים, מאז ההכרזה של החזון, עבודה יום יומית והעדפות בהחלטת הממשלה. זה חלק מפרויקט הרבה יותר גדול שאנחנו מקדמים אותו שאמור לתת מענה רב שכבתי במצבים שונים לאוכלוסייה מבוגרת בקצרין, יש בתוך זה בתכניות עתידיות גם בית חולים גריאטרי, יש לנו תב"ע מאושרת, פרוגרמה והכל, כאן מדובר על עיסוק סגירה של שעות פנאי, אנחנו גם מקדמים מול יזמים פרטיים את האפשרויות שיהיה דיור מוגן אבל ברמה של עצמאות מלאה, לא מקבץ דיור. זה כמו בשדה התעופה בן גוריון, מייצרים שבעה מעגלי ביטחון כדי לייצר ביטחון כללי. כאן אנחנו מייצרים מספר מעגלים שיתנו מענה לאוכלוסייה מתבגרת בקצרין שהולכת וגדלה, וחייבים לתת לה טיפול ומענה כמו שצריך, זה הביטוי המרכזי. אני מעלה את זה להצבעה חברים, זאת באמת הצבעה היסטורית. אנחנו בפעם הראשונה מעלים לאישור כאן סכום כסף כל כך מכובד ובגודל. מי בעד? נא להצביע. פה אחד. לילך לייבוביץ, טניה, אלי, שרון, אנה, שני ודימי.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את התב"רים כפי שהוצגו ע"י מאור אוחנה.

דימי אפרצב: בשעה טובה ומוצלחת.

[3] דיון ואישור מדיניות שילוט.

דימי אפרצב: לילך, בבקשה.

לילך גבע: אנחנו שלחנו לכולכם את הטייטה של ההצעה לנוהל שילוט בעקבות כל מיני אי בהירויות. חדווה יזמה נוהל במחלקת הנדסה והמחלקה המוניציפלית בעקבות כל מיני שאלות ומענות. פרסמנו לציבור את הנוהל, נתנו גם פרק זמן להגיב. לא הוגשו שאלות או התנגדויות, ועדת שילוט אישרה את מדיניות השילוט, לכולכם יש את הנוהל, יש לנו המלצה של היועץ המשפטי שניתן לאשר אותו. אנחנו מביאים אותו להצבעה, אם יש למישהו שאלות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

אלי מרדכי: שאלה, על הסעיף של הכביש הזה. הדרך בין עירונית. כשהסתובבתי בתל אביב כשהייתי יותר צעיר, על כל כביש של חמישה-שישה נתיבים יש [...] כזה ענקי.

עו"ד אייל נון: א- לא כולם חוקיים, יש על זה ויכוח. גם אלה שחוקיים הם ענקיים, הם יוצרים הסחת דעת ויש על זה ויכוח מבחינת תעבורה אם זה טוב. אצלנו זה הרבה יותר פשוט כמובן. בכל מקרה, השלטים שאנחנו מדברים עליהם שם, הם לא מטופלים לפי חוק עזר עירוני, זה מה שמבקשים ממך כאן לאשר, אלא לפי חוק שנקרא חוק שילוט דרכים. חוק הדרכים (שילוט) שמחייב בכלל אישור של מע"צ להצבת שלטים, אז אנחנו לא בצרה הזאת, אנחנו פה אצלנו מקומי. הערה כי אלי דיבר, נדמה לי שממי שאני רואה פה מחברי המועצה אין, אבל אם יש מישהו מחברי המועצה שיש לו שילוט עסק אלקטרוני או משהו כזה, שלא ישתתף בדיון. נדמה לי שאין.

דימי אפרצב: סוגיית השילוט האלקטרוני בפעם הראשונה הועלתה אם אני זוכר נכון, לפני 8 או 9 שנים. בלי שמות כרגע, אחד היזמים במרכז איתן במסגרת שהוא הביא קונטיינרים עם ציוד אישי שלו לעסק ולבית, הוא הביא גם איזו טלוויזיה גדולה. היה סביב זה שיח ופחדנו לייצר פה לאס וגאס, לייצר פה אקלקטיקה בעניין. דבר שני, היה מיזם בזמנו של מתנ"ס שרצינו לייצר שלט חוצות גדול שהוא מצד אחד גם יפרסם וגם יכניס בחזרה למתנ"ס תקציבים. הסיפור הזה נתקל בקשיים מטורפים, בעיקר סביב מה שדיבר אייל ואפילו פעם אחת יצאנו למכרז והיו שניים שזכו ואז זה התפרק בגלל סכסוך פנימי שלהם. מאז הרבה מים זרמו, השילוט הפך להיות פחות ענק ופחות דורש קונסטרוקציות וכך בעצם אחרי שאחד היזמים, במקביל להתקנת שלט על בניין המועצה, היה יזם אחד שעל דעת עצמו יצר שלט לכיוון הכביש. אני איתך לגמרי, אני גם חושב שזה איזה ביג דיל, אבל החוק אומר אחרת. אין לי מה לעשות עם זה.

אלי מרדכי: שאלתי, מכירים את זה בכל הארץ.

דימי אפרצב: הלכנו גם לקראתו ועשינו מאמצים גדולים כדי שבסופו של דבר נמצא לו מקום. בואו נגיד ככה, מעכשיו יש נוהל מסודר שנותן לכולם הזדמנות שוויונית, מי שירצה להשקיע יצטרך לעמוד בדרישות כדי שמרכז איתן לא יהיה בכל מיני יוזמות של מי יכול ומי לא יכול.

אלי מרדכי: שני הצגים שקיימים היום עומדים בנוהל?

דימי אפרצב: כן, בטח. בסדר גמור, צריך להצביע לאשר את הנוהל. חוק עזר או נוהל, מה זה?

לילך גבע: נוהל שילוט.

עו"ד אייל נון: לפי חוק העזר העירוני. מאשרים נוהל עפ"י חוק העזר העירוני.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

דימי אפרצב: מי בעד האישור? בבקשה להצביע. פה אחד. לילך לייבוביץ, טניה, אלי, שרון, אנה, שני ודימי. אושר.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את נוהל השילוט עפ"י חוק העזר העירוני פה אחד.

[4] אישור הקצאת מד"א.

לילך גבע: אם אפשר לעשות קודם את הסעיף של הקצאת מד"א כי הוא יותר פשוט.

דימי אפרצב: כן. הקצאת מד"א, סעיף 6 ואז נחזור לסעיף 5.

לילך גבע: כבר דנו בעניין הזה, אבל יש טיוטת הסכם. אייל אתה צריך להציג את זה.

עו"ד אייל נון: ההסכם עם מד"א, אנחנו מובלים לגביו כבר שנתיים. היו ויכוחים ועניינים של כיסוי נזיקי במקרה שקורה משהו בשמירה נכונה על המבנה. מד"א בסופו של דבר הבינו שלא נוכל לתת להם משהו ששונה ממה שנתנו לכל אחד אחר. למשרד הביטחון דרך מכינת תמיר, דרך אחרים, הם הסכימו ונתנו התחייבות לסיכוי מתאים, גם ביטוחי וגם במקרה שקורה משהו. זה הסכם שכבר עבר כל כך הרבה תהפוכות.

אלי מרדכי: זה על קרוונים אני מקווה.

לילך גבע: לא, זה על מבנה אמיתי ליד כיבוי אש והמשטרה.

דימי אפרצב: אלי, אני אסביר את זה.

עו"ד אייל נון: אני ממליץ לאשר בקיצור.

דימי אפרצב: אתה ממליץ לאשר?

* התפרצויות.

דימי אפרצב: הסיפור, אני אספר את הסיפור הזה כמו שהוא. לא סיפרתי אותו יותר מדי כי לא רציתי להיכנס פה למלחמות מיותרות. אני ברמה אישית בדיוק בהתאם לחזון שלמדתי מסמי בר לב ראש המועצה הקודם, בתפיסה הקצרניאית הידועה, אנחנו משתדלים לא להביא במקום מבנים נורמליים מבנים יבילים. אנחנו שמים בצד חריגות שקשורות לבתי הספר, שם לפעמים זה נדרש. המקום היחיד שהיו קרוואנים היסטורית זה היה בכפר הסטודנטים ואחר כך זה הפך להיות מכינת אמיר שגם הם יודעים במדויק, אנחנו לא נותנים לקבע את הקרוואנים האלה עם כלונסאות למטה. זה כרגע נמצא, יש שם גיוס. עכשיו,

הייתה פה סיטואציה שמד"א ישבו מתחת לקופ"ח כללית. באיזה שהוא שלב היה צריך לעשות שם שיפוץ, הם לא היו מעוניינים לעשות שיפוץ, הם ביקשו לצאת. קיבלו תרומה לקרוואן וזה בדיוק נפל במעבר, אני לא זוכר, אני לא מדייק אולי, אבל במעבר בדיוק שסמי סיים ואני נכנסתי לתפקיד. שוחחתי איתו על הנושא הזה וסיכמתי עם מד"א שניתן אישור חריג לקרוואן, מבחינתי אין מד"א בקצרין והם התחייבו תוך שנתיים לגייס תרומה ולצאת לדרך לבניה של תחנת מד"א נורמלית כמו שיש בתל אביב, בירושלים, בכל מקום שמכבד את עצמו. אנחנו לצורך העניין תכננו קריית חירום של קצרין שיושבת יחד עם מד"א, יחד עם מכבי אש ויחד עם תחנת המשטרה ותחנת המשטרה פתחה את האירוע. בשביל זה דאגנו שנים לחייב את כבאות והצלה להקים מבנה לא של סככה, שעומד בסטנדרטים של התקפות טילים וכל מה שצריך, בדיוק בהתאם לתרחישים הקיימים. אותו הדבר, מד"א. אנחנו מבינים שמד"א לא תקים פה מבנה של אלפי מטרים, גם לא צריך. בינתיים מי שענה לנושא הזה היו איחוד ההצלה, הם הקימו פה סניף, העסק הזה הלך וגדל ובאיזה שהוא שלב שהבנתי שמד"א לא מעוניינים למרות כל ההבטחות, יצאתי בקמפיין תקשורתי, כן נעים או לא נעים זה לא משנה, הבאנו לכאן גם את מנכ"ל מד"א ובפגישה שלי בניו יורק שפגשתי את אלי ביר, הוא נתן לי הבטחה שהוא יגייס כסף בשביל להקים מבנה של הדרכה לאיחוד ההצלה, מה שלא קיים בערים אחרות. המטה של איחוד ההצלה יושב ברח' ירמיהו 78 בירושלים, והיה סיכום שהם יעשו את זה כאן. ברגע שזה קרה התעוררו הדובים, התחילה שם איזה מלחמה. אנחנו בשום פנים ואופן לא מוכנים להשתתף בשום מלחמה בין מד"א לבין איחוד ההצלה. מבחינתנו אין שום מניע ששני הגופים האלה ישבו בתוך אותו מגרש. בכל מקרה הקונספט של איחוד ההצלה הוא לא קונספט של להריץ אמבולנסים, הם עובדים בשיטה אחרת ואין שום סיבה שבעולם שמד"א לא יסתפקו בשטח שהם ביקשו ואחר כך חזרו ושוב ביקשו, ולכן הסוגייה הזאת המשפטית, כרגע אנחנו פותרים אותה ואז אין שום מניע ממד"א להקים פה מבנה כמו שצריך תוך כדי שהקרוואן הזה יתפנה לפעילות אחרת ושיהיה לנו פה מד"א מסודר כמו שצריך, זה הכל. אז אני מציע להצביע ולאשר את ההסכם ההקצאה ומבחינתנו בא לציון גואל. מי בעד? נא להצביע. פה אחד. לילך, טניה, אלי, שרון, אנה, שני ודימי.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את הסכם ההקצאה פה אחד.

דימי אפרצב: סעיף אחרון, בבקשה.

[5] הארכת הקצאה בית כנסת ע"ש תאיר ראדה ז"ל.

לילך גבע: לפני מספר שנים פרסמנו נוהל הקצאות לבית הכנסת שנבנה, אז לא היה רובע 11, אבל ברובע 11. נבחרה עמותה, סליחה, אני לא זוכרת את השם, לזכרו של רבי שלום משהו. קבוצת מתפללים מפעילה אותו. לאורך השנים, ההסכם בנוי מזה שיש הקצאה בסיסית ועוד שתי תקופות הארכה. הארכה אחת הסתיימה בזמנו, לא הייתה מניעה לאפשר להן את המשך ההארכה. בשנתיים האחרונות עלו כל מיני טענות לגבי ההפעלה של בית הכנסת והתפילות בו, ולכן אנחנו מביאים את זה לפה כי אנחנו נמצאים בנקודת זמן שצריך

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

להחליט אם להאריך. דרך אגב, זאת הקצאה אחרונה, כי אחרי זה יהיה צריך לפרסם בכל מקרה את ההקצאה מחדש. אבל אנחנו פה כדי לשים את זה על השולחן.

דימי אפרצב: שתי מילים אני אגיד. נמצאת איתנו אורחת, אילנה ראדה, תושבת קצרין. יש לה קשר ישיר עם מה שהיה קשור להקמת בית הכנסת. בית הכנסת הזה, נושא הקמת בית הכנסת באופן כללי, בית כנסת כללי ברובע 11 הועלה ב-2013 או 2012, אני לא זוכר. עם כניסתי לתפקיד פעלתי לגייס את התקציבים, עלות בית הכנסת עלתה 3.5 מלש"ח. 3 מלש"ח גייסנו ממשרד השיכון, כאן המקום גם לציין את שר השיכון דאז אורי אריאל שנענה לפנייתנו ובאופן חריג ביותר, כי זה משהו שלא נהוג במשרד השיכון לעשות באופן נקודתי אלא במסגרת של פניות של אלפי מטרים לכל השאר, כמו לדוגמה עכשיו ברובע 12 שאנחנו מתכננים כמה בתי כנסת. ואז שר הדתות ז"ל דוד אזולאי נענה לפנייתנו ותקצב באופן סדרתי אבל קידם את זה בסדרי העדיפויות, את בית הכנסת ב-3.5 מלש"ח. יצאנו לנוהל בניה, נבחר קבלן, וזכור לי מצוין שכל האירוע הזה היה לכולנו ברור, ואגב זאת אחת הסיבות שאף גורם לא יצר קשר ולא ניסה להציע את עצמו לניהול בית הכנסת. בית הכנסת הזה נבנה בתיאום מלא ואז אילנה בעצמה יצאה לגיוס תרומות, כדי להכשיר את בית הכנסת הזה ולהכניס אליו את כל הציוד הנדרש. היו גם ניסיונות אחרים, אבל אילנה לאורך זמן פנתה אליי ועשינו כינוסים של מועצה דתית איתך, בחוסר שביעות רצון מדברים מסוימים שהיו שם, אבל אני לא רוצה לדבר במקומה. היא ביקשה ממני להשמיע את דעתה בנושא ואני בהחלט מכבד אותה. זה הזמן שלך אילנה, בבקשה.

אילנה ראדה: קודם כל, נעים מאוד למי שלא מכיר אותי. אני אתחיל מכך שבאמת אני כופה את עצמי על דימי מאשר הוא כופה את עצמו עליי, ואני באתי אליו כמה וכמה פעמים והוא, בוא נאמר ככה, בנועם הליכותיו, הוא מנסה לגרום לכך שאני אירגע. אני אירגע כי הוא לא רוצה לגרום לחוסר נעימות במצב הקיים שיש בבית הכנסת. עכשיו ככה, תאיר נרצחה ב-2006. שש שנים אחרי שמוליק נפטר, לפני שהוא נפטר, אחת המשאלות שלו הייתה להקים בית כנסת לזכרה של הבת שלו. המלחמות של הקהילה התימנית הייתה שנים קודם לכן להקמת בית כנסת. שום מועצה לא דאז, שהיה בראשה סמי בר לב ושום מחליף ושום קודם לא הסכים להקים להם בית כנסת כי הקהילה שם היא מאוד קטנה, הוקצה להם בזמנו שני מבנים שהיו להם ליד הרחוב שלנו, הם התפללו שם ואז כשנרצחה תאיר הם ניסו לעלות על הבריגדה הזו, בואו נקים בית כנסת לזכרה ובית הכנסת יהיה על שמה של תאיר. כמובן שזה היה צריך להיות בשיתוף פעולה איתנו. לומר לכם את האמת, זה לא היה הדרך שלי, זה היה יותר הדרך של שמוליק. שמוליק מאוד רצה כי הוא היה חלק מאוד פעיל ונכבד בתוך הקהילה ולא פעם ולא פעמיים הוא בא בריב ובוויכוחים עם סמי בר לב כדי שיקדם את העניין הזה, כדי שיינתן לזה פוש, כדי שיידחף את זה. כדי שבכל זאת יבנה מבנה לטובת הקהילה התימנית. היו בזמנו בקשר מאוד צורם, כי זאת קהילה מאוד בעייתית. אני מדברת בפן האישי. שוב, ולמה? כי בהתחלה הם רצו שאני אחתום איתם על חוזה. חוזה אומר שאני מתחייבת לשלם להם מיליון ש"ח, בנוסף לזה מתחייבת תוך שנה לבנות להם מלמעלה מבנה שיהיה אולם אירועים, לכן לקחתי את החוזה הזה וקרעתי אותו. ואז החלטתי לנתק איתם כל קשר כי גם ראיתי את ההתנהלות מול שמוליק שהיה חולה בערש

נוצר על ידי SUMIT.

דווי, כמה כן באו, כמה לא באו, ואיזה אינטרס היה להם נטו נטו לסחוב ממנו בית כנסת, שיהיה בית כנסת לקהילה שלהם. לימים מחליטים להקים כי הזמן של שמוליק מוקצה, הוא על שעון חול, אנחנו מנסים כמה שיותר מהר להביע את המשאלה שלו ואז כמובן רק באישור של סמי בר לב ובבדיקה מאוד קפדנית, כי לעולם לא רציתי לגייס אף אחד לטובת משהו שיהיה לזכרה של הבת שלי. אמרתי, מה שיש לי את זה אני אעשה, מה שאין לי אני לא אעשה. אני לבת שלי עשיתי בחייה מה שצריך, מעבר לזה אני לא חייבת כלום. אבל, בא לפה גם הנושא של בעלי בקטע שהוא מאוד רגיש, אמרתי שאני הולכת עם זה, בדקתי את הנושא של הד סטארט. פתחנו הד סטארט. הקהילה התימנית שתבינו דבר אחד, כמעט ולא הייתה שותפה בגיוס של התרומות האלה. זאת אומרת תוך שבוע אנחנו מגייסים כפול ממה שהקצנו מלכתחילה. אם בהתחלה הקצנו שאנחנו רוצים רק 300 אלש"ח שהם לשלושה דברים, זאת אומרת, לארון הקודש, להיכל ולספריות, זהו. מתברר שעם ישראל היה מאוד מאוד נדיב, במקביל גם המועצה ויאמר לזכותו של דימי שגייס את המשרדים הרלוונטיים כדי שיתנו מענה לבית הכנסת. אבל בסך הכל הכללי, כמעט גויסו מהציבור הכללי, כ-1.5 מלש"ח מזומן, כספים, מעבר לזה גם למשל, צבעי שהחליט שהוא עושה את הצבע ואחד שהוא החליט שהוא רוצה לעשות את הדלת לזכר אמא שלו וכל מיני עזרים פנימיים לבית הכנסת. הקהילה התימנית שתבינו, כעמותה, היה לה דאז עפ"י סיכום שנתי, היה להם 200 אלש"ח ואז הם החליטו שאם אנחנו לא מגיעים למכסה שאנחנו הוצאנו להד סטארט, הם לא נותנים מקופת העמותה את הכסף. כשהם ראו שזה חצה גבולות, הם החליטו לתת את אותם 250 אלש"ח שהיו ברשותם לטובת המזגנים שיש בבית הכנסת. אבל, ויש אבל אחד גדול, היו תנאים לניהול בית הכנסת הזה. זאת אומרת זה בית כנסת שיהיה מנוהל בצורה מאוד מסודרת, שיהיה בשקיפות מאוד מסודרת, שיהיו בהם אירועים לזכרה של תאיר, למען תאיר, למען הקהילה וכיוצא"ב. אממה, מה מתברר? זאת קהילה שרבה עם עצמה. היום הם מחולקים ל-2, חלק מהם הלכו למקלט, חלק מהם מחזיק את בית הכנסת בשירותיות, ברמה הזו. אומרים גם לאנשים שאם לא תהיה חבר בעמותה, אתה לא תכנס להתפלל בבית הכנסת. שתיים, יתרה מכך, אני עשיתי כמה וכמה ניסיונות לעשות אירועים בבית הכנסת. עשיתי ערב סליחות, הבאתי רב, עשיתי סעודה לכבוד המתפללים, הבאתי פייטנים, ערב פייטנים לכבודה ולזכרה של הקהילה והכל בחינם אין כסף. מי שלא השתתף באירועים האלה זה אותה קהילה של התימנים שהם אלה שלמענם ובשבילם בית הכנסת הוקם. יתרה מכך, כל יום שאני עוברת נהיה לי חושך בעיניים, לא מהקבר של הבית שלי אלא מהמקום הזה. המקום הזה חשוך כל יום. כל יום הוא חשוך, כל יום אין שם שום דבר. אלה ימים שאני מדי פעם נותנת הערה שתיים והיו ישיבות פנימיות בבית הכנסת שאני השתתפתי בהם ואמרו לי תסתמי את הפה, זה לא הבית שלך. אז נכון, זה לא הבית שלי, אבל אני רוצה להיות כנה, אמיתית וישרה מול הציבור שתרם לזכרה ולמענה של תאיר שבת הכנסת הזה לא פעיל. מבחינתי שיישאר התימנים שם, אין בעיה, ואם המועצה מרשה ומאשרת, שהמבנה הזה יוקצה להם, שיהיו שם, הכל בסדר. הציוד יוצא משם. זה לא שלהם. זה לזכרה של תאיר ואם צריך אני אמצא יזם שיבנה בית כנסת ואת כל הציוד יעבירו לשם. אנחנו נהיה נחמדים ומאוד מסבירי פנים לקהילה התימנית, באמת שלא עושה כלום ושום דבר לתחזק את הדבר הזה ברמה הראויה לו, ברמה שאיך אומרים? משמרת את הזיכרון של מי שבכלל הרים אותם לרמות האלה. בית הכנסת הזה רק שתבינו דבר אחד, הפך

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

להיות גם בלי שתדעו, אתר תיירותי. מתקשרים, אני מבטלת ימי עבודה, הולכת, פותחת את בית הכנסת, מקבלת אנשים ואוטובוסים לשם ככה שגם אם אפשר ויהיה ניתן לעשות לזה פרסום, המקום הזה מקבל תדמית ומקום לגמרי אחר. הכל הכל והייתי מוכנה גם לגייס תמיד כספים לטובת בית הכנסת, אבל, איך אומרים? נתקלתי בקיר אטום, עקשן, שחושב שמגיע לי, מותר לי, שלי. זה לא יהיה. זה לא יהיה. ואני מאוד פה בפרום הנחמד, אני, ואני לא חס ושלום מאיימת, אבל יש לי גם את הדרכים שלי. היום אני מקושרת עם התקשורת ואני מקושרת בפייסבוק ואני יכולה להפעיל את האנשים מבחוץ לטובת זה שלא יוציאו אותם, שיישאר שם, אבל מתפללים אחרים יכנסו לבית הכנסת הזה וירימו את בית הכנסת הזה למקום הראוי והמקום שכבודם של המתים שמואל ותאיר ראדה זכרם לברכה, הם אלה שהקימו את הדבר הזה ובזכותם הדבר הזה קיים. זה מה שיש לי להגיד.

דימי אפרצב: תודה.

שני חן: קודם כל אני מחזקת את ידיך ממש, אני חושבת שיש לנו, אני אגיד את זה ככה. נתת את הצד האחר שלנו שיש פה ציבור שלם שחסר לו מקום להתפלל. זה רק מחזק את הדברים. יש לנו את רובע 11, 10 ו-12 שבדרך, שנכון שיהיו בהם בתי כנסת, אבל כרגע יש שם ממש מצוקה. בעיניי, לאשר המשך הקצאה זה ממש לטמון ראש בחול. אנחנו צריכים להחזיר את זה למועצה הדתית, לתפעל את המקום הזה, יש המון המון ציבור שישמח שבית הכנסת הזה יפעל כל השבוע ובוודאי בשבת.

אילנה ראדה: דבר אחד לא ציינתי והוא חשוב. זאת אומרת כל עוד יש שם ומתנהלת תפילה תימנית, יש שם בעייתיות לקהילות אחרות להתפלל איתם. כלומר זאת שפה שלא יכולים להבין אותה ולהתפלל איתה. אם וכאשר יהיה שיתוף פעולה בין קהילות אחרות בתוך בית הכנסת, זאת אומרת שכן בית הכנסת הזה יכול להיות פעיל ומרים.

אלי מרדכי: זה לא קשור, אין את השבוע, עוד איך שהוא, סליחה. אני במרכזי ואצלנו כל מי שבא אשכנזי, ספרדי, באמצע השבוע זה יותר חופשי, אנחנו יותר לארגים. אבל בשבת רוב הקהילות מתפללות בשעות כולם ביחד, כולם באותם שעות, אי אפשר לשלב מישהו אחר. כמו שאמרת תימנים זה עם מיוחד בשפה וזה, אני לא מסוגל להתפלל עם התימנים למרות שאני מתפלל עם כולם.

אילנה ראדה: אז אתה רוצה שאני עם מבנה כזה של הארבעה-

אלי מרדכי: לא, בוא נגיד ככה, נדבר כללי. אי אפשר, במתכונת של היום אפשר לעשות אירועים במשך השבוע כמו שאת אומרת, הצעות, מה שאת רוצה את צודקת. אבל לשלב אותם עם קהילה אחרת בתפילות ממש זה קשה מאוד. באמצע השבוע אפשר אולי לעשות תפילות ב-8 וחצי, הם מתפללים ב-6 וחצי אם אני לא טועה, אז אחר כך. זה כן. אבל לשלב אותם עם קהילה אחרת אי אפשר, זאת הדעה שלי. מי כמוך יודעת-

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

אילנה ראדה: אבל הם בעצמם מחולקים.

* התפרצויות.

אלי מרדכי: מי כמוך יודעת שהקהילה הראשונה שנפרדה מהקהילות האחרות בקצרין זה התימנים. אז זה היה הצברים והייתה באמת קהילה גדולה והם עברו למקלט שליד המועצה הדתית וכו', הם הבטיחו 50 פעם ו-50 פעם עשינו להם הנחת אבן פינה בכל מיני מקומות, אם נחפש את האבנים האלה אפשר לבנות בניין כמו שאת יודעת. השאלה שאני שואל כמו שהיא אמרה זה עוד חודשיים-שלושה. אני חושב לעשות איזה הקפאת מצב. תשמעו מה הסיבה. אנחנו נכנסים לתהליך שנהיה שני בתי כנסת סמוכים לאזור הזה, יכול להיות שיהיה שם עוד חדרון לא כל כך גדול לקהילה התימנית, כי אי אפשר לזרוק אותם עם כל הכבוד.

אילנה ראדה: אני לא אמרתי לזרוק.

אלי מרדכי: ברור, אבל אין לנו היום שום מענה באזור שם. הם לפי דעתי בשבת 20-15, באמצע השבוע קצת פחות. יש להם מניין גבולי, בבוקר יש להם מניין בצהריים אני לא בטוח. אז אני חושב שמשתי סיבות בואו נעשה הקפאת מצב. מצד אחד אנחנו הולכים לבנות שני בתי כנסת כאשר יש שם שילוב שיהיה מקלט גדול או משהו כזה שיהיה אפשר אולי לשלב אותם ולהיכנס למקלט של הבניין החדש, ואז במקום לתימנים של היום לתת לקהילה גדולה שבאמת צריך בתי כנסת. מצד שני, אנחנו בשנת בחירות אם נרצה או לא נרצה, כל שינוי שנעשה עכשיו התוצאה יגידו נתנו למקורבים, זה לא יעזור לאף אחד.

* התפרצויות.

אלי מרדכי: מישוהו יכנס לשם, ניתן את זה לקהילה, אז הם יגידו-

לילך גבע: אבל למה לא? אני שואלת בשיא הרצינות. אני לא מבינה. אם מתפללים בנוסח ישראלי, שכולם יכולים-

אלי מרדכי: אין מושג כזה נוסח ישראלי.

לילך גבע: ספרדי.

אלי מרדכי: אבל בספרדי התימנים לא יכולים להשתלב איתנו. בלי לפגוע.

אילנה ראדה: הם יכולים להשתלב, הם לא רוצים.

* התפרצויות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

דימי אפרצב: רגע, בואו נמשיך סבב. שרון.

אלי מרדכי: רציתי לענות לה פשוט למה הם לא יכולים להשתלב.

שרון רואס: אז קודם כל אני רוצה להגיד לגבי ההשתלבות למרות שלא בזה תכננתי לפתוח, שכל אחד רוצה לשמור על המסורת של בית אבא. יש משהו בעניין של התפילה שלהם ואני מכבדת אותם על זה. אני אגיד לך שהיה לי מאוד קשה לשמוע את הדברים שאמרת, ולא בגלל משהו, אלא קשה לי לשמוע שזה המצב, שזאת ההתנהלות. אנחנו יודעים שלפעמים יש היפרדות של הקבוצה וחזרה, וחלק אומרים שגם הם נתנו כסף לבית הכנסת, וכל אחד נתן, וכל אחד כבודו במקומו מונח. אני לא נכנסת בכלל לשפוט, מי אני שאעשה את זה? אני כן חושבת שלפני שאנחנו רצים להארכת הקצאה או לאיזה שינוי, השאלה האם שווה אולי קודם כל להתדיין, לראות אם אנחנו מוצאים פתרון ביחד כי בסוף כולנו קהילה אחת. אני לא חושבת שאנחנו צריכים להגיע למצב של, למצבים לא נעימים. צריך לפתור את זה. אני לא חושבת שצריך להגיד להם בואו תעזבו בית כנסת כזה גדול ותכנסו למקלט זה יהיה גם כן איזו אמירה, אלא כן לנהל שיח ולראות איך מוצאים פתרון לכולם. בסוף אנחנו קהילה אחת. אנחנו לא מעוניינים לייצר מלחמות עם אף אחד ולא לפגוע במסורת של אף אחד, ועם זאת למצוא מענה לכל הקהילות שצריכות בתי כנסת להתפלל. אנחנו חייבים למצוא את שביל הביניים, שביל האמצע, שביל שמאחד ביניהם. לא לעשות צעד, בעיני, שפוגע במישהו ושם אותנו במקומות שלא נעים לנו.

אילנה ראדה: הם שמו אותי במקום שלא נעים לי. כשאני באה ורואה בית כנסת סגור, שאני גייסתי ועמדתי, אני, אני מול מדינת ישראל והתחננתי. זה לא דבר שהייתי צריכה לעשות. התחננתי לאנשי מדינת ישראל שיגייסו כסף לקהילה הזאת והקהילה הזאת אומרת לי מה פתאום את עושה מה שאת רוצה בבית הכנסת? סליחה? הם אלה שפגעו בכבודה של תאיר ובכבודו של שמואל. אז אל תגידי לי לא לפגוע בהם. אני לא פוגעת בהם.

* התפרצויות.

אילנה ראדה: לשים אותם במקום הראוי להם, זה הם ביקשו את זה. לא אני.

* התפרצויות.

שרון רואס: אילנה, את הבנת אותי לא נכון. אני לא מדברת לא לפגוע בכבודך-

אילנה ראדה: אני הבנתי אותך טוב מאוד.

שרון רואס: לא בכבודך-

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

אילנה ראדה: להיות נחמדה לציבור-

* התפרצויות.

שרון רואס: אני רוצה לומר לך שאני לא פעם ולא פעמיים, ויעידו כאן גם דימי, שאני אמרתי צריך לבדוק מה קורה בבית כנסת, כמה מתפללים, האם הם ממלאים את בית הכנסת או לא, מה קורה שם, אני בכלל לא מקלה בזה ראש. אני רק אומרת שצריך לבדוק את הדברים לפני שמחליטים מה עושים.

אילנה ראדה: אבל בדקנו.

שרון רואס: ואני חס וחלילה בטח לא-

* התפרצויות.

אילנה ראדה: והבאנו אותם לישיבות ואת יודעת מה? סליחה, אני לא רוצה להתבטא לא נכון, אצבע שמו לנו. הבנת אותי? כי הם העמותה שמחזיקים את בית הכנסת וזה לא נכון. אז אין לי בעיה.

* התפרצויות.

אילנה ראדה: אני אגיד לך אחרת, אני אהיה מאוד נחמדה איתם, שיישארו במבנה הזה, שלא ילכו לשום מקלט, שלא יעשו שום צעד ויציאה מבית הכנסת הזה, אבל כל הציוד יוצא משם. חד משמעית. לזה אין הנחות.

שרון רואס: אני בעד, אני אומרת ש-

אילנה ראדה: אין לי שיקול דעת. אין לי שיקול דעת.

שרון רואס: אני אומרת להפך, בוודאי שצריך לחשוב על כבוד זכרה של תאיר וגם של שמואל, אני שואלת אם אפשר, אני באמת שואלת, אם יש מקום באמת, אולי שהמועצה תיקח חלק בזה ויתנהל דיון. אני לא אומרת לא להוציא אותם-

* התפרצויות.

אילנה ראדה: מי מעורב?

שרון רואס: אני לא יודעת להגיד.

אילנה ראדה: האמריקאים והאנגלים שנמצאים בסביבה באים ומתפללים כדי למלא מניין.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

שרון רואס: האמריקאים מתפללים במקלט שקטן עליהם וגם הם זקוקים למענה.

אילנה ראדה: בבקשה, אפשר לשלב קהילה אחרת איתם.

שרון רואס: צריך לחשוב איך עושים ביחד, אני בעד.

אילנה ראדה: יפה. אם רוצים, יכולים.

שרון רואס: אני אומרת, הדברים שאמרת הם מאוד קשים אבל אני חושבת שבאמת צריך להתדיין כדי למצוא את הפתרון הנכון, לא כדי לעשות נגד אף אחד, להפך. כדי למצוא את המענה לכל אחד.

דימי אפרצב: לילך, בבקשה.

לילך לייבוניץ: לפי מה שאני מבינה ותקנו אותי אם אני טועה, כן היה נסיון קודם כל של הידברות איתם. כן נאמר להם כמה פעמים על הפעילות או חוסר הפעילות שלהם בבית הכנסת, זה לא משהו שלא קרה, נכון? כן קרה וכן לא היה שיתוף פעולה ודברים לא השתנו. אני שואלת שאלה כזאת, כמה מתפללים יש בקהילה התימנית שאי אפשר למצוא להם איזה שהוא מקום? כן יש יותר דרישה לקהילות אחרות פה שצריכות להתפלל. את אומרת אמריקאים שנמצאים פה, אנחנו רואים שיש לנו בעיה עם רובע 10 ורובע 11 שצריכים עד שיתנו להם. עד שיבנו יש לנו פה קהילה הרבה יותר גדולה שאין לה איפה להתפלל. אז אני לא מזלזלת בקהילה-

שרון רואס: דרך אגב, האמריקאים יכולים להסתדר איתם, כי האמריקאים לא מתפללים כזה מוקדם, הם מתפללים מאוחר. אבל בשביל זה זה צריך להגיע לשולחן הדיונים.

לילך לייבוניץ: היה איתם, אבל היו איתם דיונים.

שרון רואס: את מה שאת אמרת אני הבנתי.

לילך לייבוניץ: אבל היו דיונים, ולא דיון אחד. זה מה שאני מבינה מהדברים, דימי תאשר את מה-, לילך?

שרון רואס: היה דיון שהציעו להם לחלוק את זה עם עוד קהילה?

לילך לייבוניץ: היו דיונים על התפעול שלהם.

שרון רואס: לחלוק את זה עם עוד קהילה אני לא שמעתי.

לילך לייבוניץ: היה דיון על התפעול שלהם, של התפעול-

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

אילנה ראדה: היו, אני הייתי בישיבות כאלה ולכן הופרדו, מסוגי תפילות. שתביני, שם [מדברים ביחד], הם עזבו והפרידו.

לילך לייבוביץ: אני שואלת שאלה אחרת. האם לא נפסיד יותר כקהילה שעכשיו, היא טוענת שצריך למצוא להם מענה כן? לא אומרת שנזרוק אותם. צריך למצוא להם מענה ואני בטוחה שאפשר למצוא פה איזה שהוא מענה כי הקהילה לא גדולה, קהילת התימנים לא גדולה, אז אפשר כן למצוא להם איזה שהוא מענה ופתרון. כמובן שהם יכולים להישאר שם, אף אחד לא זורק אף אחד משום מקום. אבל לתת מענה לקהילה הרבה יותר גדולה, והשאלה אם לא באמת נפסיד אם נבוא ונגיד, שבסוף כולם יפסידו, שילכו ויוציאו את כל הציוד מבית הכנסת ולא יהיה שום דבר, אלה יפסידו ואלה יפסידו ולא הרווחנו שום דבר.

* התפרצויות.

לילך לייבוביץ: אני מנסה להבין פה רגע, אם יש קהילה שהיא הרבה יותר-

* התפרצויות.

לילך לייבוביץ: אבל אם זאת קהילה סגורה שאי אפשר להתפלל איתם-

שרון רואס: גם אם יבואו לספרדים ויגידו שרוצים עכשיו לעשות קרליבך הם לא יסכימו, נו מה, כל אחד וסגנון התפילה שלו.

לילך לייבוביץ: אין בעיה, אבל זאת קהילה מאוד קטנה.

דימי אפרצב: רגע, דקה. חברים, בואו נוריד, דקה. בואו נוריד, שניה.

לילך לייבוביץ: אם לא היה דיון איתם-

שרון רואס: דרך אגב עם האמריקאים זה באמת פתרון, כי הם מתחילים להתפלל רק ב-10.

דימי אפרצב: אבל דקה, אנחנו לא בדיון-

שרון רואס: לא משנה, צריך לדבר.

דימי אפרצב: אנחנו לא בדיון של מי ומה. אני לא אשקר אם אני לא אגיד שכל הדיון הזה הוא קשה לי, ולא בגלל שנת בחירות או משהו כזה. כי זה מה שנקרא מבחינתי זה לא משנה, אני לא אשכח את השיחה שהייתה לנו בדצמבר, ששמואל ואילנה באו, שמואל אז בא עם כיסא גלגלים, נפגשנו והוא רוצה לתכנן כי כבר היינו ממש בזמן שאול. דיברנו על הפתיחה ב-6.1, אני לא אשכח את זה וזה בדיוק היה יום או יומיים שאני הייתי

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

אמור להיכנס לניתוח, ואז אמרתי לשמואל, הוא כעס, כאילו, הוא אמר אוקיי, נדחה את זה בשבוע. ואמרתי לו שלא, אי אפשר לדחות, עזוב, נו מה זה משנה. שמואל לא אהב משחקים מסביב, הוא היה ישר. הוא אמר נמתין שבוע. אמרתי לו תקשיב, אני בעזרת השם אעבור את הניתוח והכל יהיה בסדר, אבל בוא, אתה במצב לא קל. אני זוכר שהוא דפק על השולחן ואמר "אף אחד לא הולך למות, נדחה בשבוע". זה לא מצחיק, זאת אומרת, זה בסדר, זה מצחיק הסיטואציה, אבל אני הייתי ארבעה ימים אחרי הניתוח ועוד עם תפרים וכאבים וכל זה, בבית הכנסת הוא אמר לי באוזן "זהו, אפשר ללכת" ולמחרת הוא הלך. זה מורכב, לי ברמה האישית, לכולנו יש, זאת לא עוד החלטה. זאת החלטה לא פשוטה. אני לאורך כל השנים האלה, היו לנו מספר פגישות, זאת הייתה הזיה מבחינתי שאני מכנס מועצה דתית כדי לדון על שימוש פחות בבית הכנסת. אחד הדברים הכי פחות שציפו ממני, אבל לאורך כל הזמן הייתה בקשה ודרישה להגביר שם פעילות ולנסות להכניס לשם עוד דברים ועוד דברים, אני לא יודע מאיזו סיבה, אני לא בא להתפלל בבית הכנסת הזה ואני לא יודע. בסופו של דבר, אין שם-

אילנה ראדה: גם מי שצריך להתפלל שם לא מתפלל. תסמוך עליי.

דימי אפרצב: יש שם פעילות מאוד פחותה. עכשיו, לגרש קהילה מהמקום זה מורכב ולא פשוט, במיוחד שגם יש התייחסות של ניהול ויש שם הקצאה, אבל זה הזמן. זאת אומרת, אנחנו כרגע מבחינת זמנים בקו, שממנו או שמאשרים המשך הקצאה לשנתיים, או שמסיימים את ההקצאה, מעבירים את זה למועצה דתית בחזרה, כי זה בעצם היה אמור להיות, זאת אומרת אם בית הכנסת לא שייך לקהילה הוא חוזר לניהול של מועצה דתית, אין אופציה, אין כאן מתנות לאף אחד, לא מעבירים את זה לאף אחד. זה אייל אולי יגיד לי מה הסטטוס המשפטי של זה. האופציה השלישית היא מה שנקרא לפרק זמן מוגדר, לנסות לייצר, שאני לא יודע, מה שלא נעשה במשך כל כך הרבה זמן, אז מה הולך להשתנות עכשיו? הרי הקהילה התימנית לא תגדל עכשיו פתאום בעוד 200 איש. היא כבר התפצלה, אני לא יודע אם עשינו טעות שנתן להם אישור, אני לא מומחה בנושאים הלכתיים.

אלי מרדכי: לפי דעתי, ברגע שנתנו לעוד כמה כאלה, לא שאני צר עין, אבל צריך לעשות אפילו ישיבת מועצה דתית, לראות אם יש הצדקה לדבר הזה, בגדול.

דימי אפרצב: אלי, יכול להיות, אבל אתה יודע.

לילך גבע: אנחנו, בניגוד למה שהיה בשנים קודמות. בית הכנסת הזה הוקצה. נוהל הקצאות זה תהליך חוקי, פרסמנו, הם היחידים שניגשו.

דימי אפרצב: יש דרישה לעמוד בתנאי הקצאה.

* התפרצויות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

לילך גבע: זה לא אנחנו מאפשרים לקבוצה, אני רוצה רגע להסביר. כל מי שפונה לאבי הקב"ט שלנו, אבי בתפיסת העולם בתפיסה הביטחונית מאפשר לאנשים כי הסיפור של הדו שימושי דווקא שומר על כשירות המקלט. הכל בסדר. זה אחד. אנחנו מדברים על בניגוד לשאר בתי הכנסת, זה בית כנסת שנמסר לעמותה ספציפית בנוהל הקצאה. כשאילנה הגיעה לפני שנה ומשהו, הקשבתי לאילנה והסברתי לאילנה שאני לא יכולה לעשות כלום כרגע ויש תהליך חוקי. הבטחתי לה שכשנגיע למועד שהיום אנחנו כדי לאפשר לאנשים זה המועד, אני צריכה להוציא, אני צריכה אישור מליאה, אנחנו בעצם לא מאריכים את ההקצאה, אבל זה מסתיים. זה חלון ההזדמנויות. אם לא, אנחנו מדברים על זה שההקצאה מוארכת בעוד שנתיים ואני עוד פעם מבהירה את מה שהתחלתי להבהיר בהתחלה. בכל מקרה בעוד שנתיים יוצאים לנוהל הקצאה חדש, זה אומר שכל מי שתהיה לו עמותה שיש לה שנתיים ניהול תקין ולא משנה באיזה, בית הכנסת על שם תאיר ושמואל, זאת המציאות. אבל מחר יכולה ליזכות בהפעלה שלו עמותה משה שמתפללת בנוסח אשכנזי.

שני חן: או לחילופין חוזר למועצה הדתית, לא?

לילך גבע: לא, רגע. שאר בתי הכנסת בישוב לא מוקצים. את בית הכנסת הזה עשינו תהליך מוסדר. זה בית הכנסת היחיד שעבר הליך מוסדר. צריך להבין שאם מקבלים החלטה שממשיכים עכשיו, זה לא לדיאלוג או לא לדיאלוג, מה שצריך לקבל החלטה כרגע זה אם מאריכים את ההקצאה או לא מאריכים את ההקצאה, זאת השיחה.

שרון רואס: תראה, אני לא שואלת את זה, אני שואלת מתי התאריך שחייבים לתת לגבי ההקצאה.

דימי אפרצב: ההחלטה היום, סיום המשך מאי.

לילך גבע: צריך להודיע להם חודשיים לפני, זאת המליאה. גם בואו, אנשים צריכים להתארגן. זה לא לנצח דרך אגב השירות שלהם.

לילך לייבוביץ: יש לי שאלה נוספת, לצורך העניין אנחנו לא מאריכים להם, מחליטים שאנחנו לא מאשרים הארכת הקצאה וזה יוצא מחדש, הם יכולים להגיש בקשה לגמרי?

שני חן: אפשר להחליט שזה עובר למועצה הדתית.

לילך גבע: אני אומרת, טכנית אפשר להחליט שהמועצה הדתית מפעילה ואז יש מקום לכולם, אפשר להחליט את זה. ואז כל מי שרוצה להתפלל בטוח.

לילך לייבוביץ: על שני הדברים אנחנו צריכים להחליט עכשיו?

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

דימי אפרצב: מה שעולה כרגע, מה שעולה לדיון והצבעה זה הארכת הקצאת בית הכנסת ע"ש תאיר ראדה, זה הנושא. אם מקבלים החלטה להמשיך אז מה שנקרא, זה נמשך. אם מקבלים החלטה לא להמשיך, אז יהיה צריך בהמשך לקבל החלטה איך פועלים. האם מועצה דתית מנהלת את זה או האם יוצאים לנוהל הקצאה מחדש, זאת ההחלטה לפעם הבאה. בטוח שבפרק הזמן הזה יהיו כנראה אינטראקציות ויהיו שיחות, ולך תדע מה ייולד מזה. אני יודע בוודאות מה יקרה אם אנחנו ממשיכים הקצאה לעוד שנתיים, אנחנו יודעים, מה שהיה זה מה שימשיך להיות כי אין אינסנטיב לשנות את זה. ואם מתקבלת החלטה אחרת יכול להיות שייוולדו מזה כמה דברים שאני כרגע לא יודע מה הם, אני לא מנהל את האירוע.

שרון רואס: יש לי שאלה, האם ניתן להחליט שאפשר להחליט בחודש הבא וללמוד קצת יותר את הנושא ולדבר איתם? לנהל דיון, ללמוד את הנושא?

לילך גבע: אייל, אני צריכה את ההסבר שלך.

עו"ד אייל נון: תראו, מאז שלילך נכנסה התחילת תהליך ארוך שאני לא אלאה אתכם כמה מענים אותנו פה-

שרון רואס: לא צריכים את ההסבר, אנחנו צריכים לדעת אם ניתן לדחות את זה בחודש את ההחלטה, זאת התשובה היחידה.

עו"ד אייל נון: אני מבין את מה שאת אומרת, אבל אני אגיד את מה שנראה לי, לא מה שאת רוצה.

שרון רואס: אני רק שואלת כן או לא, האם מותר.

עו"ד אייל נון: ואני רק אענה, אבל אני אענה כמו שאני רוצה. די, שרון. התהליך הזה לקח זמן ואנחנו לא גמרנו רבע מהמבנים בישוב לעשות הליך הקצאה. בתאיר ראדה היה צריך לעשות את ההליך מהר משום שאחרת לא היו מקבלים תקציב, משרדי ממשלה לא מקבלים תקציב אם אין הקצאה כחוק. עשו. ההחלטה שהייתה פה הייתה שבית הכנסת הזה נקרא ע"ש האב זכרונו לברכה וע"ש הילדה שנרצחה להנצחה. בכלל לא חשוב מי העמותה שתחזיק במבנה, ההנצחה צריכה להישאר. זה מובן לכולם אני מקווה. אם שוקלים לא לתת-, עכשיו עד כאן עניינים רגשיים או הנצחה, שזה ישאר מה שלא יהיה. עכשיו יש עמותה, העמותה התפצלה, כל אחד מכיר את הבדיחה שכל תימני צריך בית כנסת אחד שהוא הולך ואחד שהוא אף פעם לא הולך, אבל זה לא משנה אם זה בגלל זה או בגלל שסתם לא מסתדרים, כי אלה מתפללים בנוסח כזה או נוסח אחר, גם הם ציבור וגם להם מגיע שידאגו להם. אם שוקלים לא להאריך עכשיו לשנתיים, חייבים לתת להם זכות תיאום. אתה לא יכול שיבוא מישהו שכל מה שהיא אמרה אמת מהארץ תצמח, וזה שאתה הולך לקחת לו את הפיתה מהפה, אתה מוציא לו, ואולי זה מוצדק, אולי צריך להוציא לו. למה? לא עונש שהגברת באה ורוצה לעשות אירוע ואתה מפריע לה, לא בקטע הזה, אם כי גם זה לא בסדר. אם זה נכון אז גם זה לא בסדר. אלא משום שאתה אומר לו אדוני, אני נתתי לך כי אני חשבתי שיש לך 200 מתפללים, מסתבר שאתם

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

התפצלתם ואתם 50, אם אתם 50 אני רוצה לשקול עוד פעם למי אני מקצה את בית הכנסת הזה. אני לא אגרום לך שלא יהיה לך בכלל, אבל זה מבנה מפואר, למיטב ידיעתי זה היום בית הכנסת הכי מוכבד בקצרין, הכי גדול וכן הלאה. כי מראש הוא תוכנן שיהיה אפשר לעשות בו אירועים, לא אנטי דתיים, אבל לאו דווקא דתיים, גם אירועים קהילתיים. ואין שימוש במבנה. זו הטענה, בסדר? עכשיו אני מגיע למה שאת שאלת, אני מתנצל אם זה לקח הרבה זמן. צריך לקבל החלטה. אפשר עכשיו להודיע לעמותה את הדבר הבא, תראו, שמעו טענות, אנחנו צריכים לבדוק אותן. אפשר להקים ועדה בראשות המנכ"לית עם ראש המועצה הדתית ואולי איזה חבר מועצה, אפשר לעשות משהו לבירור הטענות. אי אפשר לקחת להם מבלי לברר ולשמוע מה הם אומרים. מותר להם לענות.

דימי אפרצב: זכות טיעון.

עו"ד אייל נון: זכות טיעון, בדיוק. אפשר לקבל החלטה ולהגיד להם תראו, אנחנו צריכים לקבל החלטה עכשיו. אם אנחנו צריכים לקבל עכשיו החלטה, ההחלטה יכולה להיות פה הצבעה ושלווקחים לכם. אנחנו מבקשים את הסכמתכם שאנחנו כרגע מאשרים רק לשלושה חודשים נניח, לאיזה תקופה, תתייעצו, ראש המועצה, המנכ"לית, מה התקופה הנכונה לעשות בירור, יש גם תקופה רגישה פה, זה בחירות עכשיו. לא משנה איזו החלטה תחליטו פה, יגידו שאתם פעלתם מטעמי בחירות. אנחנו נעשה בדיקה ואנחנו נשמע אתכם. אגב, הפתרון, אני אומר לכם מניסיון ברשויות מקומיות אחרות, הוא לא חייב להיות אפס או אחד. יכול להיות מצב שאתה אומר אני נותן לשתי העמותות והעמותות האלה עושות הסכם מראש, אתם בשעות האלה ואתם באלה. יש כל מיני פתרונות. אם למשל, אני אתן דוגמה שהייתה לי. הייתה עמותה של תימנים מאוד מבוגרים, הם מה אוהבים? ארבע בבוקר. אז חילקו. עמותה אחת התפללה מארבע עד שבע והשנייה היה לה משבע והלאה. וגם בערב הם עשו שני מניינים, אחד שמתפללים בלילה כשאנשים יוצאים מהעבודה-

אילנה ראדה: הבעייתיות זה בשבת.

עו"ד אייל נון: בסדר.

* התפרצויות.

עו"ד אייל נון: שם הם הסתדרו, הם חילקו ביניהם את העליות לתורה שבת כן שבת לא, הכל אפשר. עכשיו, יכול להיות שהפתרון יהיה שאין מה לעשות צריך לדאוג להם לפתרון אחר ולהקצות לעמותה שלישית. אבל אני באמת מזכיר לכולנו וגם את זה אני מניח שגברת ראדה מכירה, שכשעשו את ההקצאה, רק הם באו. זה הפתיע אותי מאוד.

* התפרצויות.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

עו"ד אייל נון: אני מבין שהייתה הסכמה, אבל אם הייתה באה עמותה אחרת שלא בהסכמה והייתה מבקשת-

* התפרצויות.

דימי אפרצב: לא לא, דקה. דקה. המועצה, אני אומר את זה בגלוי. אני חושב שזאת פעם ראשונה שהתעסקתי עם בניית בית הכנסת ובפעם השנייה בהקצאה של בית הכנסת כאשר אני יודע בוודאות משאלות ששאלתי בזמנו שהייתה בזה בעיה מסוימת. עכשיו, לא הייתה באותה תקופה אף עמותה ביקום שהייתה מוכנה ללכת לכה דבר כמו להשתלט על בית כנסת שלכולם היה ברור מה הולך להיות. זה היה ברור מאלי. זה היה חד פעמי.

אילנה ראדה: אני אגיד לך יתרה מכך, אף אחד גם לא הסכים. כיבדתי את זה. שדווקא בית הכנסת יקרא על שם תאיר. כל אחד רצה על אמא שלו, על אבא שלו. הבנת אותי? והם היו מוכנים לתת את ההסכמה שהם קוראים.

דימי אפרצב: בואו נגיע לסוגיה פרקטית, מה עושים בסיטואציה כזאת?

שרון רואס: אז אייל, מה אתה מציע?

עו"ד אייל נון: קודם כל אתם צריכים להחליט, לפחות בהחלטה ביניכם, לא בהצבעה, אם אחרי מה ששמעתם פה ראוי לבחון מחדש את הארכת ההקצאה. אם נראה לכם שכן צריך לתת להם זכות טיעון, למנות צוות מצומצם, זכות הטיעון לא תהיה פה במליאה אפילו שלפני ההחלטה אפשר שיבוא נציג וידבר, כמו שנתנו לגברת ראדה לדבר. בסדר? תמנו איזה צוות, אני חושב שהצוות הנכון חוץ מחברי מועצה שיכולים להצטרף, זה חייב להיות מועצה דתית בראשות מנכ"לית ואיזה, מי היום מנהל נכסים?

לילך גבע: אבישי.

עו"ד אייל נון: אז אבישי, אז מנהל נכסים עם מנכ"לית וגזבר אולי, לא יודע אם גזבר רלוונטי, וראש מועצה דתית. מי שתחליטו.

לילך גבע: חברים, זו מן סיטואציה שלא משנה מי יתעסק בה, זה יהיה רע. אני מבקשת רגע תשחררו את עובדי המועצה, רון הוא באמת האיש האמון על סיפור בית הכנסת-

עו"ד אייל נון: אז תמנו אותו לבדוק את הטענות ולהגיש דו"ח.

דימי אפרצב: לא לא, בן אדם אחד זה לא מספיק. אני מצטער, זה נושא רגיש מדי, זה ממש לא נכון.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

לילך גבע: אני מציעה שיהיה מישהו מחברי המועצה בתוך הוועדה הזאת כדי שאפשר יהיה, שמבין גם בבתי כנסת. אלי, אני מזמינה אותך רגע להתנדב כי אתה גבאי בית כנסת, אתה מבין.

אלי מרדכי: אני לא גבאי, אבל בסדר אני אהיה בוועדה.

לילך גבע: אני מבקשת לא למנות עובדים של המועצה, זה לא הגיוני.

דימי אפרצב: אני מבקש להקצות, לעשות זמן. זה לא צריך להיות עכשיו סוג של מריחה של לא יודע כמה זמן. צריך לקבוע שתוך לא יודע, תוך שבועיים, תוך חודש.

עו"ד אייל נון: עד המליאה הבאה.

דימי אפרצב: אנחנו נתכנס במליאה הבאה אם צריך רק לנושא הזה. זה נושא מספיק חשוב מבחינה קהילתית בעיר הזאת כדי לדון בו, גם אם נצטרך לעשות את זה. אני חושב שחודש ימים זה ארוך מדי, זה לא משנה, זאת אומרת, עד אוקטובר זה אמור לקרות בכל מקרה. אז לא משנה איזה מטעמים יעשו, אנחנו מדברים פה על צדק ולא על לרצות אף אחד. אני לא פועל כאן בשביל לרצות אף אחד. אז הדבר הזה הוא ברור, אני עקבי בעניין הזה, ולא משנה, אני רגיל לקבל כל טענות מכל מי שרוצה לטעון טענות, מה שנקרא הכל בסדר. אני מבקש תוך שבועיים לכנס צוות שידון בנושא הזה מכיוון שכרגע, בעצם אילו היינו מקצים את זה לשנתיים קדימה אז לא היה צורך בשום צוות. זאת אומרת כן נבחנת כאן אפשרות לסיים את ההקצאה ואז ניתנת כאן זכות טיעון לנציגי העמותה כדי שידעו לטעון את הנושא הזה. הוועדה שתקום תכלול בתוכה את יו"ר מועצה דתית, אלי אני מבקש ממך אם אתה יכול להצטרף לנושא הזה, מישהו מחברי המועצה הנוספים רוצים להיכנס?

שרון רואס: אני אצטרף.

דימי אפרצב: שרון רואס חברת המועצה השנייה, ככה זה גם מייצר איזונים. וצריך עוד, את לא רוצה עובדי מועצה?

לילך גבע: לא.

דימי אפרצב: ולילך גבע, ששמה את עצמה בפנים. אני מבקש לרשום, אנחנו מדברים, תרשמו תאריך בבקשה. שלא יהיו שום אי הבנות. היום אנחנו ב-5 בפברואר, עד ה-19 בפברואר הוועדה צריכה להיפגש ולשמוע טיעון.

לילך גבע: בסדר, עד המליאה הבאה אנחנו מגיעים עם-

אלי מרדכי: צריך להתארגן, להכין את עצמם, אי אפשר להגיד להם מחר יושבים.

ישיבת מליאה מן המניין מס' 330

דימי אפרצב: הנושא הזה יעלה למליאה הבאה, עד אז בבקשה לסיים את כל הגלגולים של זכויות טיעון, כל מיני דברים, יכול להיות שהם יכנסו לסוגיה משפטית, אין לי מושג.

לילך לייבוניץ: רק חשוב לשים לב שמה שמעניין אותנו פה זה לא חלילה לפגוע בקהילה, זה באמת לתת פתרון. יש פה גם מצוקה.

* התפרצויות.

לילך לייבוניץ: אני רק מחדדת.

אילנה ראדה: יש אבל אחד מאוד גדול, שנתיים שאנחנו מתדיינים על הנושא הזה ומורחים אותו. אם אנחנו לא נשים קאט ואני אמרתי את זה לדימי, לא מעניין אותי בחירות, לא מעניין אותי כלום. תחליטו מה שתחליטו, תחליטו גם לא, לדבר איתם ולהמשיך להקצאה לשנתיים, אני את המעשה שלי אעשה. זהו, נגמר. אני נחמדה כבר לא. זהו.

לילך גבע: אני רוצה להגיד, עלו כאן כמה רעיונות של לשלב, לחבר עוד-

דימי אפרצב: זה לא משנה עכשיו, יש לכם ועדה, יש ועדה. אילנה אמרה את הדבר הכי ברור, אפילו אני שלמדתי ארבע כיתות אולפן הבנתי. הרצון הוא שבית הכנסת הזה יהיה מקום תפילה כל הזמן, תפילה, פעילות ציבורית, לשם כך גויסו תרומות, לשם כך בית הכנסת הזה קיבל שם ולשם כך זאת הייתה הכוונה בהקצאה שהייתה לפני מספר שנים.

אילנה ראדה: אנשים שואלים אותי "אילנה, בית הכנסת", אני מגמגמת. אני צריכה לגמגם על בית הכנסת של הבת שלי? ממש לא. שהם יגמגמו.

דימי אפרצב: ממש לא. אילנה אנחנו נזמין אותך לישיבה הבאה, אני מקווה מאוד שתוכלי למצוא את הזמן. עד אז נצטרך לקבל החלטה לפה או לשם עם כל המשמעויות ביניהם. תודה רבה לכולם, הישיבה הסתיימה.

הישיבה ננעלה

לילך גבע, מנכ"לית

דימי אפרצב, ראש המועצה